

^(א) [ערכין טז. וזמית פח:]; ^(ב) כלום מ"ח מ"ט, א; ^(ג) [מזכר:]; ^(ד) [נ"ל לפסד עבודת וגר]; ^(ה) [נ"ל מלפניו]; ^(ו) [סוטה טז.]; ^(ז) [נ"ל ומזכר:];

תורה אור השלם

1. וְכָל אֶדָם לֹא יִדְוָה בְּאֶהָל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לִכְפֹּר בְּקֹדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וּבִכְפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל: וְיִקְרָא טוֹחַ וְיִחַץ אֶתְּרָן בְּאֶשֶׁר דָּבָר מִשֵּׁה הָרָץ אֶל תוֹךְ הַקֹּהֵל: וְהָיָה הָהֵל דְּהָרָץ בָּעֵם יוֹחֵן אֶת הַקְּטָנִת וְיִכְפֹּר עַל הָעָם: בְּמִדְבַּר יוֹזֵב

הגהות הב"ח

^(א) גמרא היו אומר זה הקטרת הקטורת וקטרתו מי מוכפר: ^(ב) שם ופר הטלם דבר של גזר ושערי ע"י ודמיון עד יוה"כ זה מה מעלה ין מל"ל ויו"כ כך הוא הניסח מנס' של מ"ח דברי ע"ש: ^(ג) רש"י ד"ה הא קמני בנימוח ה"י אומח הא בשעת הקטרת דקאמר ובשעת הקטרת דהיכל באשר והוא על שעת הקטרת דקאמר על שעת הקטרת דהיכל קאמר אל על שעת הקטרת היא לפני ולפנים והא על שעת הקטרת דקמני וזה וכו' מל"ל וד"ה: ^(ד)

הגהות הגר"א

^(א) כפינו כיוון קוהמת: מל"ח: ^(ב) שם (ולפניו מ"ח):

מוסף רש"י

ויכפר על העם. ונחלקת קדו שהיא לשון הרע דלמדי בית אדם המיחם וגו' (והיחם) ^(א) יבא דבר שבחשאי. ^(ב) קטרת נעשת בהיכל בתשאי (שנ"ד טז) שהיה סכנו ללבו שם דקמן פורשין מנין האלו ולמזבח בשעת הקטרת, וכל שכן מן ההיכל שנאמר וכל אדם לא ייהו וגו' (והיחם) ^(ג) ויכפר על מעשה חשאי. לון הרע בתשאי היה (שנ"ד טז) ואמרו לה דבר. ^(ד) חסד (שנ"ד טז):

מוסף תוספות

א. אין לי אלא אהל וביה שבמדרב, שילה וביה עולמים מנין ת"ל ונסה. מו"ה ^(א) ה"ה. ב. בבי הנכנס למקדש בטומאה. ט. ג. מוטע דאי לאו מיטוטא הוה ליענין שילה וביה ובגבעה וביה עולמים מואהל מועד. ט. ד. ולא צריכי תרי קראי. ט.

תוס' ישנים

מחד קרא. אל הי דמימלחין ודשבוטות ודטעות וכלוה מלחיות בקדושת מקום, וז"ע ועל היא דטעות שבחשאי שחבש שם עד וגבעה שיה וביה עולמים, מוחק שם שיה שילה ועי וגבעה, מוחק דקאמי ליה והלא שילה משק

גמור היה למה הוצק פסוק לרבותו, ועוד נצט וגבעה לא היו משקין סוטה שהיו א"י מנחה קריבה בנמה דקאמרין בזהנים [קח, א] (ובמנינה), ואין נראה לרבות לחוק הספריים דהא שילה לא היה ממש כשכן שהיה לו בית של אגנים למטה וירישות למעלה ואיכא מני למחל דלמדי בפרק מנחה זמחית [שם] מנחה קריבה בנמה, ועוד וגבעה בזה, ולדבריה היה לו להקשות יותר מעי וגבעה שיה ממש משק עלה מניט שהיה לו בית של אגנים למטה. מו"ה הא מני לאו קושאיה היא דמחנהא אמר משק ממש שיהא עומד בקדושתו כמשפטו שיהא אלוהין ביה קדש, ועוד וגבעה לא היה איהן אלא בקרית ירימיה וכו' רש"י בנטיה. בפרתי קוראת לבפרית ביה.

ותימה והלא נעשים המטרה בכל בית אגנות ומתי כפרת ראשון ומתי כפרת שני, ויפשי רבתי שמואל דנפקא מינה לא דלמדין בפרק בנחה (והדיוט' ג, א) דקרינן כן [משנת] קורס קרינן ושהלא (ולא) [ולפניו] לר"ך היה קרא, אך בפרטו קודמת לכפרת אחיו ההכנים

^(א) ש"י שם כדורית היסוד נגמ'. ויפשי ש"י.

טרף בקלפי פרק רביעי יומא

יכול אף בכל העוזה. לא יהא אדם עומד כשהכהן מקטיר קטרת לפני ולפנים: אין לי אלא בשעת הקטרת קטורה. לקמייה מפריש מאי משמע: בוי אומר זו הקטרת קטרה. דלילו מתן דמיס אין שיה ככולם שהפר מכפר עליו ועל הכהנים והשעיר על ישראלי:

על לשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

לא נשון הרע.

טרף בקלפי פרק רביעי יומא

מר.

בשילוח ובית עולמים בניין. וכי האזי גוונא אמרינן לקמן בפרק האזילו לו ^(דף נג.) גבי מעלה עש"א ^(א) ובפרק שני שעירי ^(לקמן דף סז:) מנא ^(א) (מדבר) המדברה לרבות נוצ וגבעון שילה וביה עולמים ובפרק שני דסוטה ^(דף טז. וסז) גבי עפר סוטה וכן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן קאמר שילה וביה עולמים בניין וכו' ובפ"ג דשבוטות ^(דף טז:) דקאמר ^(א) מכדי מקדש איקרי משכן ומשכן איקרי מקדש לימא או אדי ואדי משכן או אדי ואדי מקדש אלמא אע"ג דמקדש איקרי משכן ומשכן איקרי מקדש אינטרין מרי קראי מד למקדש אחד למשכן ולן גמירי ממדדי וקשה דבפרק קמא דחולין ^(דף מד.) גבי שנים שפולסים בלויס קאמר יכול אף שילה וביה עולמים כן ת"ל ^(א) (ואת) ^(א) ובפ"ק דעירובין ^(דף ג.) שלמים ששחטן קודם פמיחא דלמות ההיכל פסולין במקדש מנא לן אשחטן מקדש דאיקרי משכן ^(א) וי"ל כהיא דעירובין שמה איכא שום פסוק להשוות מקדש למשכן ולהיא מילתא וכן כפי' קמא דחולין ונכא דמעטינן שילה וביה עולמים ^(א) (מומת) אז נוקי אמו פסוק לרשעא אחרימי ריז"א גרס בפרק שני דשבוטות ומי קראי למא לו ולי נכא אע"ג דמקדש איקרי משכן כו' אפי' הכי כהיא דשבוטות דאיירי לענין טומאה סד"א לחלק בינייהו כיון דחלוקין הן לענין טומאה דאי כחז במוכסים מכפרין על גלוי עריות. מעגפת מכפרת על נסי הרוח. אבנט מכפר על היהוריה הלב. מעיל מכפר על לשון הרע. חשן מכפר על היריג. אפוד מכפר על ע"ז. ציצ מכפר על ע"ז פנים. קשיא לשון הרע אלשוה הרע. ופוקינן לשון הרע בנציתות קטורות מכפרת. לשון הרע ברהסאי פועיל מכפר. תנן הנה פריק ראשון מוסכת כלים פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה. א"ר אלעזר לא שנו שפורשין מבין האולם ולמזבח, אלא בהקטרה דהיכל, אבל כשהקטרה לפני ולפנים, מחיל פריש, מבין האולם ולמזבח לא פרישין עליה מיהא דתני מה מעלה ש"י בין (האולם) (וההיכל) לבין האולם ולמזבח, אלא בשבויכל פורשין בין בשעת הקטרה בין שלא בשעת הקטרה. וכבין האולם ולמזבח לא פריש אלא בשעת הקטרה. בשעת הקטרה מיהא פריש ואפי' בהקטרה לפני ולפנים. ופוקינן לא הקטרה דהיכל. והא איכא הא מעלה כו'.

רבינו חננאל

ורדושינא דפריש אפילו בשעת הקטרה. וימבעיא לן, כפרה בהקטרה מנא לן ואמרינן מוכתיב האב כפרה ששאר כלכפר בקודש, וכתוב ביום הכפורים וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל, איהו היא כפרה ששנה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל, והו אומר זו הקטורת, שאם תאמר כפרת דמים, חילוקה בפרתם, הוא וביהו ואחיו הכהנים מתכפרים בפרו וישראל כל [הן]קל בשעיר. וקטורתו מי כשפרה, אין, דכתיב ויתן את הקטורת ויכפר על העם. ותני רב חנניה מין למדנו לקטורת ששכפרה. ותנא דבי רבי ישמעאל על מה הקטרת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשאי ויכפר על פשיעה חשא. ועיקר זו השמועה בבוזים טור פ' המוכה מקדש ועבדיון פרק ש' עבדיון להקל ולהחמיר. ויפריש חתם בביתו במזבא כי בגדי כהונה מכפרין, דאמר למה נסמכו בגדי כהונה לקרבנות, לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין, וכוונת מכפרת אשפותיה דמים. מוכסים מכפרין על גלוי עריות. מעגפת מכפרת על נסי הרוח. אבנט מכפר על היהוריה הלב. מעיל מכפר על לשון הרע. חשן מכפר על היריג. אפוד מכפר על ע"ז. ציצ מכפר על ע"ז פנים. קשיא לשון הרע אלשוה הרע. ופוקינן לשון הרע בנציתות קטורות מכפרת. לשון הרע ברהסאי פועיל מכפר. תנן הנה פריק ראשון מוסכת כלים פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה. א"ר אלעזר לא שנו שפורשין מבין האולם ולמזבח, אלא בהקטרה דהיכל, אבל כשהקטרה לפני ולפנים, מחיל פריש, מבין האולם ולמזבח לא פרישין עליה מיהא דתני מה מעלה ש"י בין (האולם) (וההיכל) לבין האולם ולמזבח, אלא בשבויכל פורשין בין בשעת הקטרה בין שלא בשעת הקטרה. וכבין האולם ולמזבח לא פריש אלא בשעת הקטרה. בשעת הקטרה מיהא פריש ואפי' בהקטרה לפני ולפנים. ופוקינן לא הקטרה דהיכל. והא איכא הא מעלה כו'.

רבינו חננאל

ורדושינא דפריש אפילו בשעת הקטרה. וימבעיא לן, כפרה בהקטרה מנא לן ואמרינן מוכתיב האב כפרה ששאר כלכפר בקודש, וכתוב ביום הכפורים וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל, איהו היא כפרה ששנה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל, והו אומר זו הקטורת, שאם תאמר כפרת דמים, חילוקה בפרתם, הוא וביהו ואחיו הכהנים מתכפרים בפרו וישראל כל [הן]קל בשעיר. וקטורתו מי כשפרה, אין, דכתיב ויתן את הקטורת ויכפר על העם. ותני רב חנניה מין למדנו לקטורת ששכפרה. ותנא דבי רבי ישמעאל על מה הקטרת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשאי ויכפר על פשיעה חשא. ועיקר זו השמועה בבוזים טור פ' המוכה מקדש ועבדיון פרק ש' עבדיון להקל ולהחמיר. ויפריש חתם בביתו במזבא כי בגדי כהונה מכפרין, דאמר למה נסמכו בגדי כהונה לקרבנות, לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין, וכוונת מכפרת אשפותיה דמים. מוכסים מכפרין על גלוי עריות. מעגפת מכפרת על נסי הרוח. אבנט מכפר על היהוריה הלב. מעיל מכפר על לשון הרע. חשן מכפר על היריג. אפוד מכפר על ע"ז. ציצ מכפר על ע"ז פנים. קשיא לשון הרע אלשוה הרע. ופוקינן לשון הרע בנציתות קטורות מכפרת. לשון הרע ברהסאי פועיל מכפר. תנן הנה פריק ראשון מוסכת כלים פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה. א"ר אלעזר לא שנו שפורשין מבין האולם ולמזבח, אלא בהקטרה דהיכל, אבל כשהקטרה לפני ולפנים, מחיל פריש, מבין האולם ולמזבח לא פרישין עליה מיהא דתני מה מעלה ש"י בין (האולם) (וההיכל) לבין האולם ולמזבח, אלא בשבויכל פורשין בין בשעת הקטרה בין שלא בשעת הקטרה. וכבין האולם ולמזבח לא פריש אלא בשעת הקטרה. בשעת הקטרה מיהא פריש ואפי' בהקטרה לפני ולפנים. ופוקינן לא הקטרה דהיכל. והא איכא הא מעלה כו'.

ורדושינא דפריש אפילו בשעת הקטרה. וימבעיא לן, כפרה בהקטרה מנא לן ואמרינן מוכתיב האב כפרה ששאר כלכפר בקודש, וכתוב ביום הכפורים וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל, איהו היא כפרה ששנה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל, והו אומר זו הקטורת, שאם תאמר כפרת דמים, חילוקה בפרתם, הוא וביהו ואחיו הכהנים מתכפרים בפרו וישראל כל [הן]קל בשעיר. וקטורתו מי כשפרה, אין, דכתיב ויתן את הקטורת ויכפר על העם. ותני רב חנניה מין למדנו לקטורת ששכפרה. ותנא דבי רבי ישמעאל על מה הקטרת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשאי ויכפר על פשיעה חשא. ועיקר זו השמועה בבוזים טור פ' המוכה מקדש ועבדיון פרק ש' עבדיון להקל ולהחמיר. ויפריש חתם בביתו במזבא כי בגדי כהונה מכפרין, דאמר למה נסמכו בגדי כהונה לקרבנות, לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין, וכוונת מכפרת אשפותיה דמים. מוכסים מכפרין על גלוי עריות. מעגפת מכפרת על נסי הרוח. אבנט מכפר על היהוריה הלב. מעיל מכפר על לשון הרע. חשן מכפר על היריג. אפוד מכפר על ע"ז. ציצ מכפר על ע"ז פנים. קשיא לשון הרע אלשוה הרע. ופוקינן לשון הרע בנציתות קטורות מכפרת. לשון הרע ברהסאי פועיל מכפר. תנן הנה פריק ראשון מוסכת כלים פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה. א"ר אלעזר לא שנו שפורשין מבין האולם ולמזבח, אלא בהקטרה דהיכל, אבל כשהקטרה לפני ולפנים, מחיל פריש, מבין האולם ולמזבח לא פרישין עליה מיהא דתני מה מעלה ש"י בין (האולם) (וההיכל) לבין האולם ולמזבח, אלא בשבויכל פורשין בין בשעת הקטרה בין שלא בשעת הקטרה. וכבין האולם ולמזבח לא פריש אלא בשעת הקטרה. בשעת הקטרה מיהא פריש ואפי' בהקטרה לפני ולפנים. ופוקינן לא הקטרה דהיכל. והא איכא הא מעלה כו'.

ורדושינא דפריש אפילו בשעת הקטרה. וימבעיא לן, כפרה בהקטרה מנא לן ואמרינן מוכתיב האב כפרה ששאר כלכפר בקודש, וכתוב ביום הכפורים וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל, איהו היא כפרה ששנה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל, והו אומר זו הקטורת, שאם תאמר כפרת דמים, חילוקה בפרתם, הוא וביהו ואחיו הכהנים מתכפרים בפרו וישראל כל [הן]קל בשעיר. וקטורתו מי כשפרה, אין, דכתיב ויתן את הקטורת ויכפר על העם. ותני רב חנניה מין למדנו לקטורת ששכפרה. ותנא דבי רבי ישמעאל על מה הקטרת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשאי ויכפר על פשיעה חשא. ועיקר זו השמועה בבוזים טור פ' המוכה מקדש ועבדיון פרק ש' עבדיון להקל ולהחמיר. ויפריש חתם בביתו במזבא כי בגדי כהונה מכפרין, דאמר למה נסמכו בגדי כהונה לקרבנות, לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין, וכוונת מכפרת אשפותיה דמים. מוכסים מכפרין על גלוי עריות. מעגפת מכפרת על נסי הרוח. אבנט מכפר על היהוריה הלב. מעיל מכפר על לשון הרע. חשן מכפר על היריג. אפוד מכפר על ע"ז. ציצ מכפר על ע"ז פנים. קשיא לשון הרע אלשוה הרע. ופוקינן לשון הרע בנציתות קטורות מכפרת. לשון הרע ברהסאי פועיל מכפר. תנן הנה פריק ראשון מוסכת כלים פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה. א"ר אלעזר לא שנו שפורשין מבין האולם ולמזבח, אלא בהקטרה דהיכל, אבל כשהקטרה לפני ולפנים, מחיל פריש, מבין האולם ולמזבח לא פרישין עליה מיהא דתני מה מעלה ש"י בין (האולם) (וההיכל) לבין האולם ולמזבח, אלא בשבויכל פורשין בין בשעת הקטרה בין שלא בשעת הקטרה. וכבין האולם ולמזבח לא פריש אלא בשעת הקטרה. בשעת הקטרה מיהא פריש ואפי' בהקטרה לפני ולפנים. ופוקינן לא הקטרה דהיכל. והא איכא הא מעלה כו'.

ורדושינא דפריש אפילו בשעת הקטרה. וימבעיא לן, כפרה בהקטרה מנא לן ואמרינן מוכתיב האב כפרה ששאר כלכפר בקודש, וכתוב ביום הכפורים וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל, איהו היא כפרה ששנה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל, והו אומר זו הקטורת, שאם תאמר כפרת דמים, חילוקה בפרתם, הוא וביהו ואחיו הכהנים מתכפרים בפרו וישראל כל [הן]קל בשעיר. וקטורתו מי כשפרה, אין, דכתיב ויתן את הקטורת ויכפר על העם. ותני רב חנניה מין למדנו לקטורת ששכפרה. ותנא דבי רבי ישמעאל על מה הקטרת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשאי ויכפר על פשיעה חשא. ועיקר זו השמועה בבוזים טור פ' המוכה מקדש ועבדיון פרק ש' עבדיון להקל ולהחמיר. ויפריש חתם בביתו במזבא כי בגדי כהונה מכפרין, דאמר למה נסמכו בגדי כהונה לקרבנות, לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין, וכוונת מכפרת אשפותיה דמים. מוכסים מכפרין על גלוי עריות. מעגפת מכפרת על נסי הרוח. אבנט מכפר על היהוריה הלב. מעיל מכפר על לשון הרע. חשן מכפר על היריג. אפוד מכפר על ע"ז. ציצ מכפר על ע"ז פנים. קשיא לשון הרע אלשוה הרע. ופוקינן לשון הרע בנציתות קטורות מכפרת. לשון הרע ברהסאי פועיל מכפר. תנן הנה פריק ראשון מוסכת כלים פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה. א"ר אלעזר לא שנו שפורשין מבין האולם ולמזבח, אלא בהקטרה דהיכל, אבל כשהקטרה לפני ולפנים, מחיל פריש, מבין האולם ולמזבח לא פרישין עליה מיהא דתני מה מעלה ש"י בין (האולם) (וההיכל) לבין האולם ולמזבח, אלא בשבויכל פורשין בין בשעת הקטרה בין שלא בשעת הקטרה. וכבין האולם ולמזבח לא פריש אלא בשעת הקטרה. בשעת הקטרה מיהא פריש ואפי' בהקטרה לפני ולפנים. ופוקינן לא הקטרה דהיכל. והא איכא הא מעלה כו'.

ורדושינא דפריש אפילו בשעת הקטרה. וימבעיא לן, כפרה בהקטרה מנא לן ואמרינן מוכתיב האב כפרה ששאר כלכפר בקודש, וכתוב ביום הכפורים וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל, איהו היא כפרה ששנה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל, והו אומר זו הקטורת, שאם תאמר כפרת דמים, חילוקה בפרתם, הוא וביהו ואחיו הכהנים מתכפרים בפרו וישראל כל [הן]קל בשעיר. וקטורתו מי כשפרה, אין, דכתיב ויתן את הקטורת ויכפר על העם. ותני רב חנניה מין למדנו לקטורת ששכפרה. ותנא דבי רבי ישמעאל על מה הקטרת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשאי ויכפר על פשיעה חשא. ועיקר זו השמועה בבוזים טור פ' המוכה מקדש ועבדיון פרק ש' עבדיון להקל ולהחמיר. ויפריש חתם בביתו במזבא כי בגדי כהונה מכפרין, דאמר למה נסמכו בגדי כהונה לקרבנות, לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין, וכוונת מכפרת אשפותיה דמים. מוכסים מכפרין על גלוי עריות. מעגפת מכפרת על נסי הרוח. אבנט מכפר על היהוריה הלב. מעיל מכפר על לשון הרע. חשן מכפר על היריג. אפוד מכפר על ע"ז. ציצ מכפר על ע"ז פנים. קשיא לשון הרע אלשוה הרע. ופוקינן לשון הרע בנציתות קטורות מכפרת. לשון הרע ברהסאי פועיל מכפר. תנן הנה פריק ראשון מוסכת כלים פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה. א"ר אלעזר לא שנו שפורשין מבין האולם ולמזבח, אלא בהקטרה דהיכל, אבל כשהקטרה לפני ולפנים, מחיל פריש, מבין האולם ולמזבח לא פריש

מסורת הש"ס

דאָס מוהיב פּרשי בין בקדושה דידה. הוי פירוש לעידן
לא הוה ליה למחני הא לעשנא דצין בשעת הקטרה וכו'
אלא הוי אציעי ליה למחני שביכל פורשין צין בקדושה דידה צין
בקדושה לעלמי ולפנים משמען צין קטרת צין דמחן דמים וצין
המחן ויחשבו דא פירוש אלף

והוא נח בשנתה כל ימי לחמיה לפורשין
 ציון האולם ולמזבח אף בשעת הקטרה
 לפני ולפנים ולא במתן דמים לפני
 ולפנים נחמה הא דנקט הקטרה
 ומשני שם פרישה אחת היא ותנא
 הקטרה משום דעיקר קרא איירי

כדמשי" וכל חדש נל יסיה חסה
מועד וחתו מרד וגזור ור' האלום
ולמוצה דילמא מיקרי ועיל להיכל
ולא נשכסה שרל עזרה לזוטה ויורה
סהר ין האלום ולמוצה קדושה אמת
היא ושאר כל העזרה קדושה אמת
מינכרא מילתא אמר

ות נִינְוָה אוֹלָם גִּנְפִיָּה
לֹא לַגִּנְזִיָּה לֹא אוֹלָם
קְדוֹשָׁה הִיא הַיֵּל
לְיוֹם הַחַתָּה הַיֵּל
הַחַתָּה עַל מְמוֹנֵי שֶׁל
נִינְוָה

בין האולם ולמזבח פרישה: קדושה
 סיכל מועד דאז הוה. וואלס נמי
 אל מושט מקרי וצבד הדסכה
 לפרש מבין האולם ולמזבח ^a פרישה
 לזכ העוהה דימאט עייל לואס קול
 עבד אלס ידעה צביל מושט: אולם
 וואס

ועני האלוט ולמנוח חדא היא. וכן
גור אלוט אטו הייל אימשך האסר
דזיין האלוט געהיט גוריה: **הסר
על ממנו.** ואין נמי חסין וחסות
חלים שוקק את הכלי ומתקשרת
משום **חולצה.** שטות הוה לערות

מכיל סוף כלי: קמחין. כשעשה
שלש על ארבעת בקין לחם של שלשה
מסור לו קצ מחסיו הוא מכבדו
למוך קמחין סילון של עורה הישאר
לגמל אדמוני: ולא רבי יוסי. דמי ר'
יוסי שלש מספורין: של קמין פני
הענין. וכן: דמי ר' יוסי.

נרתק שלא יכווה ונראה לריצ"א כע
סביב ידה של מחתה לאחוז בה

שהיתה חמה הרבה ושז מוציא אותה שהיא אחת מהעבודות
סמך כלומר על ידי מסמךין היה נקבע אותו ניתק לביט יד
כשזופים אותו אינו נחסר כלום וזה מופל על שם מקומו:
ובל כלי שרת מחדש דכתיב ירמון לרבות שאר כלי שרת. ר"צ"א:

[illegible]

מבוארים. ש"י.

(א) לעיל טו: ח: זכאים
 סב: [נקמן נח: סטות טו: א:]
 (ב) עיין לעיל במתנתין דף
 מג: מה שנכתב שם הגליון
 (ג) נז' א: עולה, (ד) ז"ל
 (וירד, ה) (ס) [מוספ' פ"ב
 ה"א, ו] [זכאים' ליחא,
 (ז) [לעיל ג, א: ח] [לעיל ד: א:]
 (ט) [זכאים סה, מנחת כ, א:
 (י) [יזכורין סט, עב. סטות
 כח, סנהדרין כא, גא: מנחת
 נא: פז: א:]

לצורך: שמוסיפין לבו ציוס. ליטול

רבי יוסי אומר בבל יום ג' (דף טז.) תנן ציררו מש מתינתין כר' יוסי צפרק קדשי מתוקמא כרבי יוסי והא קתני

הנחת אליהם שמהם בראשו של מוצח גמרינן שפיר מונחנו
ורת דמסתמא בני אהרן דנפקא לן מיניה כהן כשר וכלי שר

[illegible]

תָּנוּ צִיָּקָה וּמִסָּד קֶרֶךְ מִפִּיָּה לְהוֹ

פעמים בשנה, בימות החמה

של כהן גדול להראות
חשיבותו:

התחלתי ללכת עם נעליים כבדות, וזה היה קשה לי מאוד. אז התחלתי ללכת עם נעליים קלות, וזה היה קשה לי מאוד. אז התחלתי ללכת עם נעליים קלות, וזה היה קשה לי מאוד.

א. שתהא בראשו של מזבח.
יט"ז"ב. ב. דתו לא בעי
למיכתב כהונה, שהרי אין זר
קרב לגבי מזבח, ואמאי
קשיא לרבי יהודה טפי
מלרבי שמעון. שס.

אשר

[העיד] ר' עקיבא על קטרת

מוקי לה (כרצו) [דרצו] עקיבא בגמלים של יום הכפורים שזה היה חותה ומכניס (ומיהו) [ו]

פוחא. כגון שעומד אדם בקרקע העזרה ומנפח במפוח ארוך של נחושת וכיוצא